

Bilag 6.

GROSSERER-SOCIETETET

København, den 2. november 1970.

Finansministeren har den 7. oktober d. å. genfremsat det tidligere i Folketinget forelagte forslag til en ny toldlov, som påtænkes iværksat 1. april 1971. Ved udvalgets behandling af forslaget, som bygger på den af Toldkommissionen afgivne betænkning og bl. a. tilsigter etablering af en ny fortoldningsprocedure, skal vi anmode udvalget om at foranledige, at der foretages følgende ændringer i forslaget:

I § 119 bemyndiges finansministeren til at fastsætte vederlag for toldforretninger, der foretages uden for toldvæsenets normale ekspeditionstider, hvilket vederlag skal tilfalde toldvæsenets tjenestemænd efter nærmere fastsatte bestemmelser. Vi skal henstille, at adgangen til at opkræve særskilt betaling for ekspeditioner uden for toldvæsenets normale ekspeditionstid bortfalder, således at sådanne ekspeditioner kan finde sted på samme vilkår, som gælder i den normale ekspeditionstid for toldvæsenets kontrollerende virksomhed.

Behovet for de nævnte ekspeditioner bestemmes almindeligvis ikke af varemottagerne, men er afhængigt af tidspunktet for transportmidlernes ankomst her til landet, og der bør efter vor opfattelse ikke finde forskelsbehandling sted mellem private rejsende, som ved ankomst her til landet medbringer toldpligtige varer, og erhvervsdrivende, som modtager varesendinger, hvis ekspedition kræver toldbehandling uden for toldvæsenets normale ekspeditionstid.

Vi skal understrege betydningen af, at erhvervslivets omkostninger holdes på et så lavt niveau som muligt, og pege på, at opkrævningen af det nævnte vederlag er ensbetydende med en omkostning så vel for erhvervslivet som for toldvæsenet, der skal administrere opkrævningen. Der er efter vor opfattelse ingen grund til at antage, at bortfaldet af det nævnte vederlag skulle medføre

en forøgelse af antallet af ekspeditioner uden for toldvæsenets normale arbejdstid, da sådanne ekspeditioner på anden måde vil være forbundet med omkostninger, som det er i enhver virksomheds interesse at undgå. Løvrigt finder vi det rigtigst, at bestræbelserne på at afskaffe sportler også omfatter det foran nævnte vederlag.

§ 126 foreskriver bødestraf for den, som foretager en urigtig angivelse eller afgiver urigtige oplysninger til brug i toldforhold. Vi henstiller, at der foretages en redaktionel ændring ved, at formuleringen „straffes“ ændres til „kan straffes“, således at en konstateret — men utilsigtet — fejl i en klareingsbegæring ikke nødvendigvis skal medføre bødestraf. Det forekommer urimeligt på forhånd at fastslå, at et hændeligt uheld skal medføre bødestraf, og urimeligheden bliver endnu mere iøjnefaldende i tilfælde, hvor det drejer sig om en toldfri forsendelse.

Ved etableringen af den nye fortoldningsprocedure bortfalder de hidtidige kreditoplag, og i bemærkningerne til toldlovforslaget er anført, at der påtænkes indrømmet en afdragsordning med hensyn til toldskylden for de på lager værende kreditoplagsvarer pr. 31. marts 1971, således at beløbet skal betales i tre rater, nemlig 20. august, 20. november 1971 og 20. februar 1972. Det vil for kreditoplagshavere med langsomt omsættelige varer som håndknyttede orientalske tæpper være økonomisk stærkt belastende at skulle afvikle toldskylden inden for det angivne tidsrum, da en lagertid på både 2 og 3 år ikke er ualmindelig for disse varer. Vi skal derfor anmode om, at der på dette vareområde indrømmes en afdragsordning, som strækker sig over 6 kvartaler.

Kornbranchen har hidtil ifølge kornloven haft adgang til at oplagre afgiftspligtigt korn på private lagre under toldlukke, således at afgiften først beregnes på det tids-